

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) en, met toepassing van artikel 92 van de Vreemdelingenwet 2000, op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/10031 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 2 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 augustus 2007, verzonden op 8 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Voorts heeft appellant de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Bij brief van 7 september 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Gelet hierop, bestaat aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek af.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, als Voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

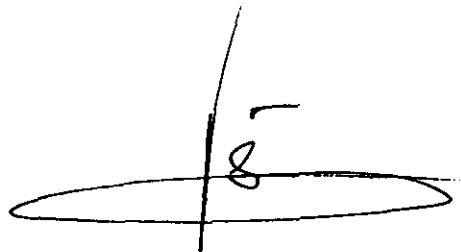
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2007

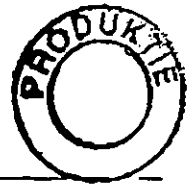
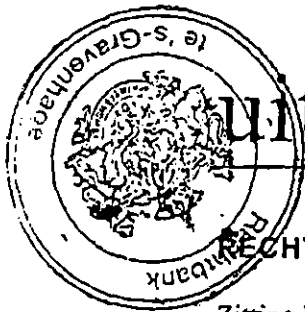
210.

Verzonden: 19 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/10031 BEPTDN S1

uitspraak: 2 augustus 2007

inzake:

geboren op
thans verblijvende op de detentieboot "Stockholm" te Rotterdam,
van Soedanese nationaliteit,
IND dossiernummer: 5520.01.3513,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. W. Koetsier-van der Kamp, advocaat te Vlagtwedde,

tegen:

De Staatssecretaris van Justitie

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND))

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. M. van Bruggen, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 1 februari 2007 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 1 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 6 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 24 juli 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Overwegingen

Gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van

Zaaknummer: AWB 07/10031 BEPTDN S1

2

Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Sct. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Omdat het beroep gericht is tegen een besluit op een herhaalde aanvraag, zal de rechtbank toetsen of aan die aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Als daarvan sprake is zal de rechtbank toetsen of die feiten of omstandigheden een nieuwe beoordeling rechtvaardigen; dat is niet het geval indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Eiser heeft ter ondersteuning van de aanvraag een originele bouwvergunning, gedateerd 31 juli 1999, overgelegd. Daarnaast heeft eiser aangevoerd dat hij, door zijn asielaanvraag, bekend is geraakt bij de Soedanese autoriteiten als zijnde een tegenstander van het regime. Om die reden zou eiser beschouwd moeten worden als een *refugié sur place*. Voorts heeft eiser verklaard dat hij – in tegenstelling tot eerdere verklaringen – direct verbonden is met de stam Messerya Zoerk en indirect met de stam Fur.

In de eerdere procedure is het asielrelaas ongeloofwaardig bevonden en is geoordeeld dat eiser zijn afkomst uit niet aannemelijk heeft gemaakt. Voorts is geoordeeld dat eiser niet beschouwd kan worden als een *refugié sur place*, vanwege zijn gestelde desertie, politieke activiteiten en/of afkomst.

De rechtbank is van oordeel dat de overgelegde bouwvergunning niet kan worden beschouwd als nieuw feit of veranderde omstandigheid als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Naar het oordeel van de rechtbank had eiser dit document, gelet op de datering ervan en het feit dat hij dit document reeds in de vorige procedure in kopie heeft overgelegd, eerder kunnen en derhalve moeten inbrengen. De door eiser gegeven verklaring hiervoor acht de rechtbank onvoldoende. Voorts stelt de rechtbank vast dat dit document betrekking heeft op eisers vader, zodat bovendien niet kan worden ingezien wat dit document zegt over de persoon van eiser. Ook om die reden kan het overgelegde document niet worden beschouwd als novum.

De door eiser afgelegde verklaring dat hij – anders dan hij in de eerdere procedure heeft verklaard – slechts indirect tot de stam Al-Fur behoort, maar direct verbonden is met de stam Messeriya Zoerk, kan naar het oordeel van de rechtbank evenmin worden beschouwd als novum in de zin van artikel 4:6 Awb. De rechtbank overweegt daartoe dat deze verklaring niet met stukken is onderbouwd en bovendien de ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet kan wegnemen nu deze verklaring juist strijdig is met zijn eerdere verklaringen omtrent zijn afkomst. De rechtbank is van oordeel dat eiser zijn eerdere verklaring niet verduidelijkt, maar veeleer een geheel nieuwe verklaring betreffende zijn (etnische) afkomst geeft.

Ten aanzien van de stelling van eiser dat hij te vrezen heeft voor vervolging in Soedan, omdat thans bekend zou zijn dat hij in Nederland een asielaanvraag heeft gedaan en dit een bewijs is van het feit dat hij tegen het regime van Soedan is, overweegt de rechtbank als volgt. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser voornoemde stelling niet aannemelijk gemaakt. Zo heeft eiser zich, na afronding van zijn eerste asielprocedure, met behulp van het IOM gewend tot de Soedanese autoriteiten ter verkrijging van reisdocumenten. Naar aanleiding hiervan hebben voornoemde autoriteiten een laissez passer verstrekt. De

Zaaknummer: AWB 07/10031 BEPTDN S1

3

rechtbank is van oordeel dat, hoewel voornoemde omstandigheid nieuw is ten opzichte van de eerdere beoordeling van het asielrelaas van eiser, dit niet beschouwd kan worden als nieuw feit of veranderde omstandigheid als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Uit voornoemde omstandigheid kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden afgeleid dat de vrees die eiser stelt te hebben voor vervolging door de Soedanese autoriteiten reëel is te achten.

Gelet op vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat eiser geen nieuwe omstandigheden heeft aangevoerd die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. Verweerder heeft de aanvraag derhalve kunnen afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 2 augustus 2007 in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters als griffier.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 8 AUG 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFTER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070-3651380

Amsterdam, 31 augustus 2007

Betreft :
Ons kenmerk : 00602236/SP/sp
Uw kenmerk :

Geachte heer, mevrouw,

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
31 AUG 2007	
ZAAKNR.	06292
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Spapens verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 07/10031 en 07/10033 d.d. 2 augustus verzonden op 8 augustus 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging pag. 2:

"de rechtbank is van oordeel dat de overgelegde bouwvergunning niet kan worden beschouwd als nieuw feit of veranderde omstandigheid als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Naar het oordeel van de rechtbank had eiser dit document, gelet op de datering ervan en het feit dat hij dit document reeds in de vorige procedure in kopie heeft overgelegd, eerder kunnen en derhalve moeten inbrengen. De door eiser gegeven verklaring hiervoor acht de rechtbank onvoldoende.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellant heeft aan zijn herhaalde asielaanvraag een originele bouwvergunning ten grondslag gelegd waarmee hij nader heeft onderbouwd dat zijn familie in de regio woonachtig is en verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat hij niet afkomstig zou zijn uit deze regio. De rechtbank heeft

onvoldoende rekening gehouden met het de onveilige situatie in Soedan en het gebrek aan communicatie mogelijkheden waardoor het niet eenvoudig is om een origineel document naar Nederland te laten overkomen. Appellant is van mening dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waar de normale Nederlandse procedureregels onvoldoende rekening mee houden. Appellant is van mening dat bij terugzending een schending van artikel 3 EVRM aan de orde is. Artikel 3 EVRM is een absolute norm die niet geschonden mag worden. Appellant is van mening dat er sprake is sprake is van zeer bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden op grond waarvan de noodzaak bestaat om art. 4:6 Awb niet tegen te werpen

Grief II

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging:

"Voorts stelt de rechtbank vast dat dit document betrekking heeft op eisers vader, zodat bovendien niet kan worden ingezien wat dit document zegt over de persoon van eiser. Ook om die reden kan het overgelegde document niet worden beschouwd als novum."

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Van appellant wordt verwacht dat hij aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Appellant is van mening dat hij met dit document heeft aangetoond dat zijn familie haar basis heeft in deze regio en dat zijn betrokkenheid bij deze regio dan ook geloofwaardig is.

Grief III

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging:

"De door eiser afgelegde verklaring dat hij - anders dan hij in de eerdere procedure heeft verklaard - slechts indirect tot de stam Al-Fur behoort, maar direct verbonden is met de stam Messerlya Zoerk, kan naar het oordeel van de rechtbank evenmin worden beschouwd als novum in de zin van artikel 4:6 Awb. De rechtbank overweegt daartoe dat deze verklaring nietmet stukken is onderbouwd en bovendien de ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet kan wegnemen nu deze verklaring juist strijdig is met zijn eerdere verklaringen omtrent zijn afkomst. De rechtbank is van oordeel dat eiser zijn eerdere verklaring niet verduidelijkt, maar veeleer een geheel nieuwe verklaring betreffende zijn etnische afkomst geeft."

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat appellant tegenstrijdige verklaringen over zijn etnische afkomst heeft afgelegd. In plaats van een tegenstrijdige verklaring heeft appellant juist een gedetailleerdere verklaring afgegeven over zijn afkomst.

Het beroep had dan ook gegrond dienen te worden verklaard en verweerder had veroordeeld dienen te worden in de proceskosten.

De grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Staatssecretaris te veroordelen in de proceskosten.

Hoogerzand,
Mr M. Spapens